

Бердянський державний педагогічний університет
Кафедра прикладної психології та логопедії

ЗАТВЕРДЖУЮ”

Завідувач кафедри

 Олена СТАРИНСЬКА
“27” серпня 2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

підготовки здобувачів II рівня вищої освіти

OK6

ПСИХОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД ОСОБИСТОСТІ В
УМОВАХ ПОСТВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

(назва освітнього компоненту)

Спеціальність: П10 Соціальна робота та консультування
(шифр і назва спеціальності)

Освітньо-професійна програма: Поствоєнна соціально-психологічна реінтеграція
(назва освітньої програми)

Факультет дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
(назва факультету)

Запоріжжя, 2025

Робоча програма освітнього компоненту «Психологічний супровід особистості в умовах поствоєнного відновлення» для здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності І10 Соціальна робота та консультивання
(код і назва спеціальності)

Освітньо-професійної програми «Поствоєнна соціально-психологічна реінтеграція»

Розробник: Наталя Юріївна Цибуляк доцент кафедри прикладної психології та логопедії, к. психол. н.

Робоча програма оновлена з урахуванням проведення занять за змішаним навчанням та (або) з використанням технологій дистанційного навчання, затверджена на засіданні кафедри прикладної психології та логопедії (Протокол №6-1 від 09.02.2021 р.)

Робочу програму погоджено проектною групою освітньої програми «Поствоєнна соціально-психологічна реінтеграція» та схвалено на засіданні кафедри прикладної психології та логопедії від “27” серпня 2025 року (протокол № 1)

Завідувач кафедри
прикладної психології та логопедії

(підпис)

(Олена СТАРИНСЬКА)

(прізвище та ініціали)

Гарант освітньо-професійної програми
«Поствоєнна соціально-психологічна
реабілітація»

(підпис)

(Анастасія ПОПОВА)

(прізвище та ініціали)

1. Опис ОК

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, освітній ступінь	Характеристика ОК	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 4 Модулів – 1	Галузь знань <u>I Охорона здоров'я та соціальне забезпечення</u> (шифр і назва) Спеціальність <u>110 Соціальна робота та консультування</u> (шифр і назва)	Обов'язкова	
Змістових модулів – 8	Освітньо-професійна програма «Поствоєнна соціально-психологічна реінтеграція»	Рік підготовки	
Загальна кількість годин – 120		1-й	1-й
Мова навчання: українська		Семестр	
		1-й	1-й
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної роботи студента – 8	Освітній ступінь: магістр	Лекції	
		14 год.	6 год.
		Практичні, семінарські	
		18 год.	8 год.
		Лабораторні	
		-	-
		Самостійна робота	
		88 год.	106 год.
		Індивідуальні завдання:	
		-	-
Вид контролю:			
залік	залік		

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 32/88 (27%/73%)

для заочної форми – 14/106 (12%/88%).

2. Мета та завдання освітнього компоненту

Метою викладання ОК «Психологічний супровід особистості в умовах поствоєнного відновлення» є сформувати в здобувачів(ок) компетентності та результати навчання, необхідні для планування й надання індивідуалізованого психологічного супроводу особам, які пережили наслідки війни (ветерани/ветеранки, ВПО, члени сімей, особи з інвалідністю внаслідок війни, студенти/ки тощо), з акцентом на відновлення життєстійкості, саморегуляції, соціальної та освітньо-професійної реінтеграції. Курс орієнтований на впровадження доказових, інноваційних та етично вивірених підходів, що сприяють досягненню ЦСР 3, зменшенню нерівностей у доступі до допомоги (ЦСР 10) та зміцненню стійкості громад через підтримку кожної людини (ЦСР 11).

Основними завданнями ОК «Психологічний супровід особистості в умовах поствоєнного відновлення» є:

- Сформувати уявлення про теоретичні засади поствоєнного відновлення та травмаінформований підхід у психологічному супроводі.
- Розвинути навички індивідуального планування супроводу й кейс-менеджменту (цілі, кроки, строки, відповідальні).
- Опанувати базові інтервенції саморегуляції та стабілізації (заземлення, дихальні та тілесно-орієнтовані практики, КПТ/АСТ-інструменти, елементи арттерапії) для різних груп клієнтів.
- Відпрацювати безпечну маршрутизацію та міжвідомчу взаємодію (скерування до медичних, соціальних, реабілітаційних, освітніх і юридичних сервісів; робота з «червоними прапорцями»/ризиками).
- Сформувати вміння працювати із сім'єю та мікросоціумом клієнта (психоедукація, підтримка опікунів/опікун_ок, партнерство «рівний-рівному»).
- Інтегрувати принципи інклюзії, гендерної чутливості та недискримінації в практики супроводу, зменшуючи бар'єри доступу до послуг (узгоджено з ЦСР 10).
- Використовувати цифрові інструменти психосоціальної підтримки та дистанційного супроводу з дотриманням конфіденційності й безпеки даних.
- Забезпечити етичні стандарти і правові вимоги (інформована згода, межі компетентності, супервізія, робота з ризиками й кризами).
- Освоїти моніторинг і оцінювання результатів супроводу (індикатори, базові шкали добробуту/функціонування, короткі звіти, корекція плану).
- Розвинути навички професійної комунікації та міждисциплінарної командної роботи.
- Сформувати рефлексивну позицію та профілактику професійного вигорання фахівця/фахівчині, сприяючи стійкості особистості й спільнот (узгоджено з ЦСР 3 і ЦСР 11).

Основні результати навчання і компетентності згідно з вимогами сертифікатної освітньої програми:

Програмні компетентності	Результати навчання
ЖК. Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі соціальної роботи або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується	ПР-4. Показувати глибинне знання та системне розуміння теоретичних концепцій, як із галузі соціальної роботи, так і з інших галузей соціогуманітарних наук, зокрема технологій та моделей соціально-психологічної підтримки,

невизначеністю умов і вимог.

ЗК-1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК-3. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

ЗК-6. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість.

ЗК-7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК-8. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ЗК-9. Навички міжособистісної взаємодії.

ЗК-11. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності.

ЗК-12. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

ФК-3. Здатність професійно діагностувати, прогнозувати, проектувати та моделювати соціальні ситуації, в тому числі на етапі раннього втручання.

ФК-7. Здатність до професійної рефлексії.

ФК-13. Здатність до формування позитивного іміджу професії, її статусу в суспільстві.

ФК-16. Здатність упроваджувати результати наукового пошуку в практичну діяльність.

ФК-17. Здатність здійснювати практичну діяльність (тренінгову, психотерапевтичну, консультаційну, психодіагностичну та іншу залежно від спеціалізації) з використанням науково верифікованих методів та технік.

ФК-18. Здатність організувати та реалізовувати просвітницьку та освітню діяльність для різних категорій населення у сфері психосоціальної підтримки.

ФК-19. Здатність розпізнавати наслідки післявоєнної травми в різних контекстах, надавати індивідуальну, групову та громадську соціально-психологічну підтримку, розробляти та реалізовувати стратегії адаптації та реінтеграції з урахуванням принципів прав людини, гендерної рівності, інклюзії та соціальної справедливості з метою відновлення психічного здоров'я, соціального благополуччя та повноцінної участі осіб у суспільному житті.

адаптації та реінтеграції різних категорій осіб, груп та громад.

ПР-6. Самостійно й автономно знаходити інформацію необхідну для професійного зростання, опановувати її, засвоювати та продукувати нові знання, розвивати професійні навички та якості.

ПР-8. Автономно приймати рішення в складних і непередбачуваних ситуаціях.

ПР-9. Виконувати рефлексивні практики в контексті цінностей соціальної роботи та соціально-психологічної підтримки, відповідальності, у тому числі для запобігання професійному вигоранню.

ПР-10. Аналізувати соціальний та індивідуальний контекст проблем особи, сім'ї, соціальної групи, громади, формулювати мету і завдання соціальної роботи та соціально-психологічної підтримки, планувати раннє втручання в складних і непередбачуваних обставинах відповідно до цінностей соціальної роботи.

ПР-18. Демонструвати позитивне ставлення до власної професії та відповідати своєю поведінкою етичним принципам і стандартам соціальної роботи.

ПР-20. Упроваджувати результати наукового пошуку в практичну діяльність.

ПР-21. Розробляти програми психосоціальних інтервенцій (тренінг, психотерапія, консультування, тощо), провадити їх в індивідуальній та груповій роботі, оцінювати якість.

ПР-22. Розробляти просвітницькі матеріали та освітні програми у сфері соціально-психологічної підтримки, адаптації та реінтеграції різних категорій осіб, груп та громад, впроваджувати їх, отримувати зворотний зв'язок, оцінювати якість.

ПР-23. Робити психологічний та соціальний прогноз щодо розвитку особистості, груп, організацій та громад для підвищення стійкості та зниження ризику поствоєнних травм на різних рівнях.

ПР-24. Розпізнавати наслідки післявоєнної травми, надавати індивідуальну, групову та громадську соціально-психологічну підтримку, розробляти та реалізовувати стратегії адаптації й реінтеграції з урахуванням принципів прав людини, гендерної рівності, інклюзії та соціальної справедливості з метою відновлення психічного здоров'я, соціального благополуччя та повноцінної участі в суспільному житті.

3. Програма освітнього компоненту

Тема 1. Загально-теоретичні основи психологічного супроводу

1.1. Психологічний супровід: засади, ролі та доказові підходи

Предмет і завдання супроводу; міжгалузеві засади; роль психолога в мультидисциплінарній команді (функції, компетентності, особистісні якості); доказова база втручань (CBT-TF, EMDR, NET, CPT, PE, ACT, PM+, SH+) і критерії вибору під індивідуальний запит; основи імплементаційної науки (логіко-моделі, адаптація протоколів, прийнятність/фіделітет).

1.2. Практика безпеки та професійної стійкості: OSCE, етика й самопомога

Супервізія/інтервізія; профілактика вигорання та вторинної травматизації; OSCE-станції (первинне інтерв'ю, інформована згода, коротка стабілізація, безпечна маршрутизація) з рубриками оцінювання (емпатія, структура запиту, ризик-скринінг, етика, план дій); план самопомоги фахівця (індикатори перевантаження, мікропрактики відновлення, межі часу/каналів зв'язку, регулярна інтервізія).

Тема 2. Загальні положення про супровід осіб із травматичним досвідом

2.1. Рамки та контексти супроводу після травми

Роль держави й громад (ЦСР-3); керівні принципи МГПСС у надзвичайних ситуаціях; рівні підтримки; типи травматичного досвіду (полон, тортури, бойові дії, ВПО/ЗПО, втрати, булінг); гострі стресові реакції, ПТСР, перша допомога при важкому стресі; моделі горювання (дорослі/діти).

2.2. Етика, скринінг і безпека: від згоди до ескалації ризиків

Етичні та правові основи (інформована згода, конфіденційність, межі компетентності, документування); скринінг і ризик-менеджмент (PCL-5, PHQ-9, GAD-7, C-SSRS; алгоритми ескалації за суїцидальністю/насильством); протоколи безпеки: психологічний контракт, право «пауза/стоп», дії при розкритті насильства/суїцидальності (C-SSRS → ескалація), контакти екстрених служб, дитячий safeguarding.

Тема 3. Індивідуальний супровід різних категорій клієнтів і їхніх сімей

3.1. Індивідуальний супровід: формулювання випадку та невідкладні втручання

Переживання стресу/травми й наслідки екстремальних подій; принципи невідкладної психологічної допомоги; посттравматичне зростання. Клінічне формулювання за біопсихосоціальною моделлю; вибір і комбінація травмофокусованих та стабілізаційних технік (індивідуально/малі групи); критерії ескалації та виписки. Невротичні розлади в дітей/підлітків; депресія в дорослих: діагностика, профілактика суїциду, базові кроки підтримки.

3.2. Сімейно-орієнтований підхід: батьки/опікуни, ко-регуляція та межі

Модуль «батьки/опікуни» (психоедукація, ко-регуляція, договір про роль, взаємодія зі школою/університетом/медичними службами); робота з близькими при депресії/ПТСР; узгодження цілей і рамки супроводу. OSCE-мікросцени: «повідомлення важкої інформації», «узгодження цілей/рамки» з чек-листами емпатії, структурування запиту, ризик-скринінгу та етики.

Тема 4. Супровід ветеранів/ветеранок та осіб, що пережили полон/тортури

4.1. Комплексний супровід ветеранів: коморбідність, біль і сімейні системи

Специфіка запитів ветеранів/ветеранок; духовно-психологічні аспекти; коморбідність (ПТСР + депресія/вживання ПАР/хронічний біль). Мультидисциплінарний план допомоги; підходи до болю (психоедукація, ACT-

стратегії, paced activity, гігієна сну). Сімейна адаптація та робота з парами (ко-регуляція, профілактика насильства), узгодження ролей і меж підтримки.

4.2. Підтримка осіб після полону/тортур і навігація послугами

Міжнародні стандарти підтримки тих, хто пережив полон/тортури, та українські практики їх імплементації; етичні й правові акценти. Навігація послугами: алгоритми доступу до медичних, реабілітаційних, соціальних сервісів, освіти й працевлаштування; робота зі стигмою, бар'єрами доступу та дискримінацією; міжвідомча взаємодія і маршрутизація.

Тема 5. Супровід ВПО/ЗПО та мешканців деокупованих громад

5.1. Індивідуальний супровід ВПО/ЗПО: адаптація, стійкість і план дій

Постізоляційна декомпресія; типові труднощі адаптації (діти/дорослі); індивідуальний план супроводу з урахуванням житла, працевлаштування/освіти та соціальних зв'язків. Мультирівневі моделі стійкості (піраміда IASC, ресурси Гобфолла), принципи community-based MHPS; створення й фасилітація груп взаємодопомоги/peer-to-peer (межі ролей, психобезпека).

5.2. Деокуповані громади та дистанційна підтримка: готовність системи й безпечні онлайн-протоколи

Оцінка готовності громади (community readiness): мапування ресурсів/прогалів, партнерства з місцевим самоврядуванням, НУО, ветеран-хабами; план комунікації ризиків і протокол психоедукації для населення. Телепсихологія: етика й захист даних, кризові онлайн-протоколи, алгоритми скерування та міжвідомча маршрутизація.

Тема 6. Техніки індивідуальної роботи та самодопомоги

6.1. Індивідуальні техніки та каскад втручань: від стабілізації до реінтеграції

Комбінування психологічної допомоги з фізичною/ерго-/праце-терапією; інтегральні засоби оздоровлення. Каскад втручань: стабілізація → ТФ-терапія → профілактика рецидивів (кейс-орієнтований вибір технік). Саморегуляція та самопідтримка (КПТ/АСТ, майндфулнес, елементи арттерапії); коучингові інструменти повернення до навчання/праці.

6.2. Моніторинг ефективності, дата-менеджмент і етичні межі практик

Панель індикаторів: симптоми (PCL-5, PHQ-9, GAD-7), функціонування (WHODAS 2.0/рольове), добробут (WHO-5/WEMWBS), залученість у працю/навчання; графік вимірів (T0–T1–T2), правило клінічно значущої зміни; рішення «продовжити/змінити/передати». Етичні межі духовно-орієнтованих практик: добровільність, культурна чутливість, інформована згода.

Тема 7. Техніки групової роботи та малі формати підтримки

7.1. Дизайн коротких групових програм і формати «рівний-рівному»

Підходи (КПТ, гуманістичний, психодинамічний, системний) та їх поєднання в коротких програмах; дизайн і фіделітет груп (6–8 зустрічей: структура, інклюзивність, оцінка до/після); групи підтримки/взаємодопомоги; модель «рівний-рівному» в українському контексті та межі ролей.

7.2. Управління ризиками, безпека та інклюзивність у групі

Протоколи безпеки й маршрутизації; управління груповими ризиками (тригери, деескалація, індивідуалізація в групі); тригер-план (попереджувальні сигнали, «заземлення в групі», варіанти виходу/повернення, дебрифінг, постсесійна підтримка); UDL-модифікації для учасників з інвалідністю.

Тема 8. Програми супроводу та оцінювання результатів

8.1. Дизайн програм супроводу: моделі здоров'я, логіко-модель і ЦСР

Суспільні моделі здоров'я, проактивна поведінка, соціальна комунікація/просвіта; проектування програм супроводу для індивіда й мікроспільноти (логіко-модель: потреби → цілі → заходи → індикатори → результати); розподіл ролей і ресурсів; прив'язка до ЦСР 3/10/11.

8.2. Моніторинг, масштабування та етика управління програмами

Моніторинг та оцінювання (PCL-5, PHQ-9, GAD-7, WHO-5/WEMWBS; короткий звіт якості); адаптація й масштабування low-intensity interventions (PM+, SH+); підготовка фасилітаторів і супервізія; етичні дилеми управління (пріоритезація, розподіл ресурсів, конфлікт інтересів) і механізми прозорості.

4. Структура освітнього компоненту

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	л а б	ін д	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
Модуль 1												
Тема 1. Загально-теоретичні основи психологічного супроводу												
Тема 1.1. Психологічний супровід: засади, ролі та доказові підходи	7	2	-	-	-	5	7	2	-	-	-	5
Тема 1.2. Практика безпеки та професійної стійкості: OSCE, етика й самодопомога	8	-	2	-	-	6	8	-	-	-	-	8
Разом за темою 1	15	2	2	-	-	11	15	2	-	-	-	13
Тема 2. Загальні положення про супровід осіб із травматичним досвідом												
Тема 2.1. Рамки та контексти супроводу після травми	7	-	-	-	-	7	7	-	-	-	-	7
Тема 2.2. Етика, скринінг і безпека: від згоди до ескалації ризиків	8	-	2	-	-	6	8	-	-	-	-	8
Разом за темою 2	15	-	2	-	-	13	15	-	-	-	-	15
Тема 3. Індивідуальний супровід різних категорій клієнтів і їхніх сімей												
Тема 3.1. Індивідуальний супровід: формулювання випадку та невідкладні втручання	8	-	2	-	-	6	8	-	2	-	-	6
Тема 3.2. Сімейно-орієнтований підхід: батьки/опікуни, корегуляція та межі	7	2	-	-	-	5	7	-	-	-	-	7
Разом за темою 3	15	2	2	-	-	11	15	-	2	-	-	13
Тема 4. Супровід ветеранів/ветеранок та осіб, що пережили полон/тортури												
Тема 4.1. Комплексний супровід ветеранів: коморбідність, біль і сімейні системи	7	-	-	-	-	7	7	2	-	-	-	5

Тема 4.2. Підтримка осіб після полону/тортур і навігація послугами	8	2	2	-	-	4	8	-	-	-	-	8
Разом за темою4	15	2	2	-	-	11	15	2	-	-	-	13
Тема 5. Супровід ВПО/ЗПО та мешканців деокупованих громад												
Тема 5.1. Індивідуальний супровід ВПО/ЗПО: адаптація, стійкість і план дій	7	2	-	-	-	5	7	-	2	-	-	5
Тема 5.2. Деокуповані громади та дистанційна підтримка: готовність системи й безпечні онлайн-протоколи	8	-	2	-	-	6	8	-	-	-	-	8
Разом за темою5	15	2	2	-	-	11	15	-	2	-	-	13
Тема 6. Техніки індивідуальної роботи та самодопомоги												
Тема 6.1. Індивідуальні техніки та каскад втручань: від стабілізації до реінтеграції	7	2	-	2	-	3	7	-	2	-	-	5
Тема 6.2. Моніторинг ефективності, дата-менеджмент і етичні межі практик	8	-	2	-	-	6	8	-	-	-	-	8
Разом за темою6	15	2	2	-	-	9	15	-	2	-	-	13
Тема 7. Техніки групової роботи та малі формати підтримки												
Тема 7.1. Дизайн коротких групових програм і формати «рівний-рівному»	8	-	2	-	-	6	8	-	2	-	-	6
Тема 7.2. Управління ризиками, безпека та інклюзивність у групі	7	2	-	-	-	5	7	-	-	-	-	7
Разом за темою7	15	2	2	-	-	11	15	-	2	-	-	13
Тема 8. Програми супроводу та оцінювання результатів												
Тема 8.1. Дизайн програм супроводу: моделі здоров'я, логіко-модель і ЦСР	7	2	-	-	-	5	7	2	-	-	-	5
Тема 8.2. Моніторинг,	8	-	2	-	-	6	8	-	-	-	-	8

масштабування та етика управління програмами												
Разом за темою 8	15	2	2	-	-	11	15	2	-	-	-	13
Усього годин	120	14	18	-	-	88	120	6	8	-	-	106

5. Теми лекцій

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	<i>Загально-теоретичні основи психологічного супроводу</i>	2	2
1.1	Психологічний супровід: засади, ролі та доказові підходи	2	2
3	<i>Індивідуальний супровід різних категорій клієнтів і їхніх сімей</i>	2	-
3.2	Сімейно-орієнтований підхід: батьки/опікуни, ко-регуляція та межі	2	-
4	<i>Супровід ветеранів/ветеранок та осіб, що пережили полон/тортури</i>	2	2
4.1	Комплексний супровід ветеранів: коморбідність, біль і сімейні системи	2	2
5	<i>Супровід ВПО/ЗПО та мешканців деокупованих громад</i>	2	-
5.1	Індивідуальний супровід ВПО/ЗПО: адаптація, стійкість і план дій	2	-
6	<i>Техніки індивідуальної роботи та самопомоги</i>	2	-
6.1	Індивідуальні техніки та каскад втручань: від стабілізації до реінтеграції	2	-
7	<i>Техніки групової роботи та малі формати підтримки</i>	2	-
7.2.	Управління ризиками, безпека та інклюзивність у групі	2	-
8	<i>Програми супроводу та оцінювання результатів</i>	2	2
8.1	Дизайн програм супроводу: моделі здоров'я, логіко-модель і ЦСР	2	2
Усього		14	6

6. Теми практичних (семінарських) занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	<i>Загально-теоретичні основи психологічного супроводу</i>	2	-
1.1.	Практика безпеки та професійної стійкості: OSCE, етика й самопомога	2	-
2	<i>Загально-теоретичні основи психологічного супроводу</i>	2	-
2.2	Етика, скринінг і безпека: від згоди до ескалації ризиків	2	-
3	<i>Індивідуальний супровід різних категорій клієнтів і їхніх сімей</i>	2	2
3.1	Індивідуальний супровід: формулювання випадку та невідкладні втручання	2	2
4	<i>Супровід ветеранів/ветеранок та осіб, що пережили полон/тортури</i>	2	-
4.2	Підтримка осіб після полону/тортур і навігація послугами	2	-
5	<i>Супровід ВПО/ЗПО та мешканців деокупованих громад</i>	2	2
5.1.	Індивідуальний супровід ВПО/ЗПО: адаптація, стійкість і план дій	-	2
5.2.	Деокуповані громади та дистанційна підтримка: готовність системи й безпечні онлайн-протоколи	2	-
6	<i>Техніки індивідуальної роботи та самопомоги</i>	2	2
6.1	Індивідуальні техніки та каскад втручань: від стабілізації до реінтеграції	2	2
6.2	Моніторинг ефективності, дата-менеджмент і етичні межі практик	2	-
7	<i>Техніки групової роботи та малі формати підтримки</i>	2	2
7.1	Дизайн коротких групових програм і формати «рівний-рівному»	2	2

8	Програми супроводу та оцінювання результатів	2	-
8.2	Моніторинг, масштабування та етика управління програмами	2	-
	Усього	18	8

7. Самостійна робота

№з/п	Назви тем	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Тема 1.1. Психологічний супровід: засади, ролі та доказові підходи	5	5
2	Тема 1.2. Практика безпеки та професійної стійкості: OSCE, етика й самодопомога	6	8
3	Тема 2.1. Рамки та контексти супроводу після травми	7	7
4	Тема 2.2. Етика, скринінг і безпека: від згоди до ескалації ризиків	6	8
5	Тема 3.1. Індивідуальний супровід: формулювання випадку та невідкладні втручання	6	6
6	Тема 3.2. Сімейно-орієнтований підхід: батьки/опікуни, корегуляція та межі	5	7
7	Тема 4.1. Комплексний супровід ветеранів: коморбідність, біль і сімейні системи	7	5
8	Тема 4.2. Підтримка осіб після полону/тортур і навігація послугами	4	8
9	Тема 5.1. Індивідуальний супровід ВПО/ЗПО: адаптація, стійкість і план дій	5	5
10	Тема 5.2. Деокуповані громади та дистанційна підтримка: готовність системи й безпечні онлайн-протоколи	6	8
11	Тема 6.1. Індивідуальні техніки та каскад втручань: від стабілізації до реінтеграції	5	5
12	Тема 6.2. Моніторинг ефективності, дата-менеджмент і етичні межі практик	6	8
13	Тема 7.1. Дизайн коротких групових програм і формати «рівний-рівному»	6	6
14	Тема 7.2. Управління ризиками, безпека та інклюзивність у групі	5	7
15	Тема 8.1. Дизайн програм супроводу: моделі здоров'я, логіко-модель і ЦСР	5	5
16	Тема 8.2. Моніторинг, масштабування та етика управління програмами	6	8
	Усього	88	106

8. Індивідуальні завдання

1) Навчальні курси та онлайн-лекції (індивідуально)

Знайдіть 1–2 короткі онлайн-курси/лекції з психологічного супроводу у контексті війни/криз (Coursera, edX, FutureLearn, WHO OpenWHO тощо) для конкретної цільової групи (ветерани/ветеранки, ВПО/ЗПО, студенти, родини, особи після полону/тортур).

Артефакт: 1-стор. аналітична довідка: цілі курсу → ключові навички → як інтегрувати в супровід (індивідуальний/груповий) → етичні застереження.

Критерії: релевантність групі (30%), практичність (40%), етичність/безпека (30%).

2) Огляд наукових джерел (індивідуально)

Проаналізуйте 6–8 статей (Google Scholar, PubMed, PsycINFO) про індивідуальний супровід після травми для двох різних груп (напр., ветерани й студенти).

Артефакт: міні-огляд 2–3 стор.: питання → методи → головні результати → імплікації для супроводу (скринінг, техніки, маршрутизація) → прогалини.

Критерії: системність пошуку (25%), критичність (35%), застосовність до практики (40%).

3) Міні-дослідження: фактори успіху супроводу ветеранів (індивідуально)

Тема: «Які фактори найбільше впливають на успішний психологічний супровід ветеранів/ветеранок?». Дозволено аналіз літератури + 2–3 експертні бліц-інтерв'ю (за можливості).

Артефакт: 3–4 стор. звіт: модель факторів (рівні: індивід – родина – сервіси–політика), показники моніторингу (симптоми, функціонування, залученість у працю/навчання) та пропозиції для маршрутизації.

Критерії: валідність аргументів (40%), операціоналізація індикаторів (40%), ясність висновків (20%).

4) Варіативний аналітичний блок (на вибір; індивідуально)

Обиріть один напрям і підготуйте 2–3 стор.:

- A) Психічне здоров'я ВПО/деокупованих громад: ключові проблеми, ризики, ресурси (за Гобфоллом), пропозиції індивідуального супроводу.
- B) Методики супроводу ВПО/деокупованих: індивідуально/група/сім'я; травмаінформованість, адаптація технік, критерії ескалації.
- C) Підтримка та ресурсні центри: їхня роль у супроводі, маршрутизація, бар'єри доступу, інклюзія.
- D) Оцінка ефективності супроводу: приклади індикаторів, інструменти (WHO-5/WEMWBS, WHODAS 2.0), правила інтерпретації «клінічно значущої» зміни.
- E) Виклики й перспективи: тенденції, потреби навчання кадрів, телепсихологія та кібербезпека.
- F) Критерії: актуальність (30%), зв'язок із практикою (40%), структура та стисло (30%).

5) Порівняльний аналіз методик (індивідуально/у парах)

Варіант 1 — презентація (10–12 слайдів): «Психологічний супровід постраждалих від війни: напрями та техніки».

Варіант 2 — порівняння методик: індивідуальні сесії, малі групи, психоедукаційні тренінги, арт-практики, реєг-підтримка, фізична активність, майндфулнес/йога.

Критерії для аналізу: ефективність, вартість/ресурсомісткість, часові затрати, масштабованість, практичність, етичні ризики/протоколи безпеки.

Артефакти:

– Презентація або 2–3 стор. таблиця-порівняння + короткі висновки «коли й для кого».

Критерії: коректність критеріїв (30%), баланс доказів і застосовності (50%), ясність візуалізації (20%).

6) Метод «рівний-рівному» для груп підтримки/взаємодопомоги (індивідуально)

Обрати цільову групу (ветерани, ВПО/ЗПО, родини).

Артефакт: практичний пакет (3–4 стор.):

- мета, завдання, межі ролей;
- структура 5 перших зустрічей (теми, активності, вправи довіри, правила безпеки/тригер-план);
- інструменти підтримки між зустрічами (цифрові щоденники, “grounding cards”);
- критерії оцінки ефективності (до/після; короткі опитники; якісний фідбек);

– план корекції програми за відгуками.

Критерії: травмаінформованість і безпека (40%), чіткість структури (30%), індикатори оцінювання (30%).

7) Міні-програма індивідуального супроводу (капстоун; індивідуально)

Обрати цільову групу: ветерани/ветеранки; особи після полону/тортур; ВПО/ЗПО; студенти/молодь; родини.

Артефакт: письмова програма 8–10 стор. + презентація 10–15 слайдів, що містить:

- Мета та завдання (узгоджені з ЦСР 3/10/11).
- Формулювання випадку (біопсихосоціальна модель) і каскад втручань: стабілізація → TF-підхід → профілактика рецидивів; роль родини.
- Методи й техніки (КПТ-TF/АСТ/PM+/арт-практики/майндфулнес) з обґрунтуванням вибору та межами компетентності.
- Етика та безпека: інформована згода, конфіденційність, протокол C-SSRS/ескалації, телепсихологія та захист даних.
- Маршрутизація та міжвідомча взаємодія: карта сервісів, алгоритм скерувань.
- Моніторинг і оцінювання: набір індикаторів (PCL-5, PHQ-9, GAD-7, WHO-5/WEMWBS, WHODAS 2.0/рольове), графік вимірів (T0–T1–T2), критерії «клінічно значущої» зміни, короткий звіт якості.
- План ризик-менеджменту (червоні прапорці, тригер-план, постсесійна підтримка).

Критерії: логіка й доказовість (35%), безпека/етика (35%), придатність до впровадження (30%).

9. Методи навчання

Методи навчання в ОК «Психологічний супровід особистості в умовах поствоєнного відновлення» вибудовані як інтегрований, травмаінформований і інклюзивний підхід, що поєднує короткі лекції-діалоги для систематизації ключових понять (резиліентність, кейс-менеджмент, етика, маршрутизація) з практичною роботою через аналіз кейсів і симуляції (OSCE-стилю) первинного інтерв'ю, інформованої згоди, кризової стабілізації та безпечного скерування. Тренінгові мікроправи саморегуляції (КПТ/АСТ, майндфулнес, елементи арттерапії) адаптуються під різні вікові й культурні особливості; проектний метод передбачає розроблення просвітницько-профілактичних і корекційних мікропрограм для визначених цільових груп і громад з урахуванням ЦСР 3/10/11. Застосовується моделювання «маршруту клієнта» від звернення до завершення супроводу та алгоритмів ескалації ризиків; практикоорієнтовані міні-дослідження і спостереження включають прості протоколи оцінювання ефективності (напр., WHO-5/PHQ-2 «до/після») з етичним розбором. Групові обговорення й дебати допомагають опрацьовувати дилеми доступності, конфіденційності та меж компетентності; peer-to-peer формати й супервізійні кола використовують чек-листи SAFE (Safety, Aims, Frame, Ethics). Використовуються безпечні цифрові інструменти для телесупроводу, скринінгу та ведення нотаток з урахуванням кібербезпеки; самостійна робота охоплює рефлексивні журнали, міні-есе з етики, аналітичні огляди інтервенцій і підготовку інфографік для клієнтів та родин. Усі активності реалізуються з дотриманням принципів психологічної безпеки (право «пауза/стоп», декомпресія), універсального дизайну навчання та правових норм.

10. Засоби оцінювання

Оцінювання передбачає поєднання поточного, підсумкового та доказово орієнтованого контролю: короткі тести та мікрокейси після лекцій для перевірки засвоєння теорії; рубриковане оцінювання участі в практичних заняттях (комунікація, етика, ризик-скринінг, план дій); OSCE-мікросцени з травмаінформованого супроводу (первинне інтерв'ю, інформована згода, стабілізація, безпечна маршрутизація) з чіткими чек-листами; кейс-портфоліо з клінічним формулюванням за біопсихосоціальною моделлю та індивідуальним планом супроводу (SMART-цілі, індикатори моніторингу T0–T1–T2); міні-проект community-based MHPSS (логіко-модель програми) з презентацією; рефлексивний журнал з акцентом на етику, самоогляд і межі компетентності.

11. Розподіл балів, які отримують здобувачі

Поточне тестування та самостійна робота						Середнє арифметичне за поточну роботу	Залік	Сума
Тема 1		Тема 2		Тема 3				
T1	T2	T1	T2	T1	T2			
25		25		25				
Тема 4		Тема 5		Тема 6				
T1	T2	T1	T2	T1	T2			
25		25		25				
Тема 7		Тема 8						
T1	T2	T1	T2					
25		25						

Система нарахування рейтингових балів для здобувачів вищої освіти денної форми навчання (поточний контроль)

Теми ОК	Види робіт			Підсумкові бали (max 25 балів)
	Семінарське заняття	Самостійна робота	Індивідуальні завдання	
Тема 1	Виступ – 5 Участь в обговоренні (доповнення) – 2	10	10	25
Тема 2	Виступ – 5 Участь в обговоренні (доповнення) – 2	10	10	25
Тема 3	Виступ – 5 Участь в обговоренні (доповнення) – 2	10	10	25
Тема 4	Виступ – 5 Участь в обговоренні (доповнення) – 2	10	10	25
Тема 5	Виступ – 5 Участь в обговоренні (доповнення) – 2	10	10	25
Тема 6	Виступ – 5 Участь в обговоренні (доповнення) – 2	10	10	25
Тема 7	Виступ – 5	10	10	25

	Участь в обговоренні (доповнення) – 2			
Тема 8	Виступ – 5 Участь в обговоренні (доповнення) – 2	10	10	25

Система нарахування рейтингових балів для здобувачів вищої освіти заочної форми навчання (поточний контроль)

Теми ОК	Види робіт			Підсумкові бали (max 25 балів)
	Семінарське заняття	Самостійна робота	Індивідуальні завдання	
Тема 1	-	10	15	25
Тема 2	-	10	15	25
Тема 3	Виступ – 5 Участь в обговоренні (доповнення) – 2	10	10	25
Тема 4	-	10	15	25
Тема 5	Виступ – 5 Участь в обговоренні (доповнення) – 2	10	10	25
Тема 6	Виступ – 5 Участь в обговоренні (доповнення) – 2	10	10	25
Тема 7	Виступ – 5 Участь в обговоренні (доповнення) – 2	10	10	25
Тема 8	-	10	15	25

Поточний контроль є обов'язковим заходом контролю здобувачів вищої освіти. Основним його завданням є оцінка рівня підготовленості здобувачів вищої освіти до виконання конкретної роботи, повноти та якості засвоєння здобувачами навчального матеріалу за темами, змістовими модулями освітнього компоненту та виконання індивідуальних завдань відповідно до робочої програми освітнього компоненту. Поточний контроль здійснюється викладачами впродовж семестру. Кількість отриманих балів з кожного виду навчальних робіт за різними формами поточного контролю виставляється здобувачам вищої освіти у журнал академічної групи після кожного контрольного заходу.

Поточний контроль може проводитися у формі фіксованих виступів здобувачів при обговоренні теоретичних питань (з науковими повідомленнями, рефератами), письмового експрес-контролю, перевірки конспектів занять, розв'язання та моделювання професійно зорієнтованих ситуацій, підготовки творчих проєктів, а також у формі тестування.

Нарахування рейтингових балів за формами поточного контролю здійснюється за такими *критеріями оцінювання* як: повнота та логічність знань, володіння понятійним апаратом, вміння аргументувати та робити власні висновки; враховується характер відповідей на поставлені питання (чіткість, лаконічність, логічність, послідовність тощо); глибина знань, їх зв'язок з практикою, інтегрування з суміжними освітніми

компонентами; вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач, вміння планувати діяльність відповідно до програмових вимог, добирати ефективні методи та прийоми відповідно до поставлених завдань, творчо підходити до розв'язання професійно зорієнтованих ситуацій.

Поточний контроль здійснюється за результатами усіх виконаних завдань, передбачених планами семінарських, самостійних, індивідуальних робіт тощо.

Нарахування рейтингових балів здійснюється відповідно до критеріїв оцінювання (не пізніше ніж за тиждень після проведення семінарського заняття), систематизованих для кожного з видів робіт та представлено на електронній навчальній платформі Moodle БДПУ.

Форми і зміст поточного контролю з кожної теми визначаються в навчально-методичному забезпеченні.

Підсумковий контроль

Форма **семестрового контролю** є залік в обсязі навчального матеріалу, передбаченого її робочою програмою.

Мінімальний прохідний бал допущення до заліку 35.

Максимальна кількість балів, що нараховується за залік 50 балів.

Критеріями оцінювання є:

Бали	Критерії оцінювання
40 – 50	Відповіді, в яких навчальний матеріал відтворюється в повному обсязі, відповідь правильна, обґрунтована, логічна, містить аналіз і систематизацію, зроблені аргументовані висновки. Спостерігається глибоке володіння матеріалом, здобувач висловлює власне ставлення до альтернативних міркувань з конкретної проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати матеріал. Практичне завдання виконане правильно, як з використанням типового алгоритму, так і за самостійно розробленим алгоритмом.
15 – 39	Відповіді, в яких відтворюється значна частина навчального матеріалу. Здобувач виявляє знання і розуміння основних положень з освітнього компоненту, певною мірою може аналізувати матеріал, порівнювати та робити висновки. Питання висвітлює повно, висвітлення їх завершене висновками, виявлене уміння аналізувати факти й події, а також виконувати навчальні завдання. У відповідях допущені несуттєві помилки, в усних відповідях – неточності, деякі незначні помилки, має місце недостатня аргументованість при викладенні матеріалу, нечітко виражене ставлення слухача до фактів.
1 – 14	Відповіді, в яких відтворюються основні положення навчального матеріалу на рівні запам'ятовування без достатнього розуміння; здобувач у цілому оволодів суттю питань з даної теми, виявляє знання матеріалу, навчальної літератури, намагається аналізувати факти й події, робити висновки. Але дає неповні відповіді на запитання, припускається грубих помилок при висвітленні теоретичного матеріалу. У практичних завданнях припущені несуттєві

Підсумкова оцінка

За підсумками навчання здобувач вищої освіти може отримати 100 балів. Підсумкова кількість балів визначається за формулою:

$$m = \frac{3K_1 + 3K_2 + 3K_3 + 3K_4}{n} + 50 = 100$$

де m – кількість набраних балів за вивчений курс;

n – кількість залікових кредитів;

50 балів – залік.

Загальна кількість балів за вивчений курс обчислюється таким чином: підраховується кількість балів, набраних під час поточного контролю за всіма заліковими кредитами, та ділиться на загальну кількість кредитів (визначається середній арифметичний бал). Потім до отриманого показника додаються бали, набрані під час заліку.

Шкала оцінювання

Оцінка за університетською шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС
90-100	A
78-89	B
65-77	C
58-64	D
50-57	E
35-49	FX (з можливістю повторного складання)
1-34	F (з обов'язковим повторним вивченням ОК)

12. Методичне забезпечення

Рекомендована література.

Ілюстративні матеріали до курсу. Практичні матеріали (техніки, вправи) до курсу.

13. Рекомендована література**Базова**

1. Бріер Д., Скот К. Основи травмофокусованої психотерапії. Львів: Свічадо, 2015.
2. Герман Дж. Психологічна травма та шлях до видужання. Львів: ВСЛ, 2015.
3. Романчук О. І. Психотравма та спричинені нею розлади: прояви, наслідки й сучасні підходи до терапії. (PDF).
4. Перша психологічна допомога. Керівництво щодо роботи. Львів: Друкарські куншти, 2015.
5. Кісарчук З. Г. (ред.) та ін. Психологічна допомога постраждалим внаслідок кризових травматичних подій. Київ: Логос.
6. Горбунова В. В., Карачевський А. Б., Климчук В. О., Нетлюх Г. С., Романчук О. І. Соціально-психологічна підтримка адаптації ветеранів АТО: посібник для ведучих груп. Львів: ІІЗ УКУ, 2016.

7. Основи реабілітаційної психології: подолання наслідків кризи. Навчальний посібник. Т. 1 (2018); Т. 2 (2018); Т. 3 (2018).
8. Єгорова О. Б. Реабілітаційна психологія: курс лекцій. Слов'янськ, 2018.
9. Бойко Г. М. Реабілітаційна психологія: посібник. Полтава: АСМІ, 2010.
10. Мюллер М. Якщо ви пережили психотравмуючу подію. Львів: УКУ, 2014.
11. Надання медико-соціальних послуг дітям та молоді на основі дружнього підходу. Метод. рекомендації. Київ: ЮНІСЕФ, 2008.
12. Мюллендер О. Самокерована групова робота: діяльність користувачів з метою наснаження. Амстердам, Київ: АПУ, 1996.
13. Самодопомога: технологія соціальних змін. Ресурсний центр «Гурт». Київ, 2008.
14. Онлайн-інструмент з організації груп самодопомоги. РЦ ГУРТ, 2013.
15. WHO. Problem Management Plus (PM+). Individual manual. Женева: WHO, 2018. Опис індивідуальної low-intensity інтервенції для дорослих у контексті лиха/війни.
16. WHO. Group Problem Management Plus (Group PM+). Женева: WHO, 2020. Груповий варіант PM+ (5 сесій) для неспеціалістів під супервізією.
17. WHO. Self-Help Plus (SH+). Facilitator/Training manual. Женева: WHO, 2021–2024. Масштабована 5-сесійна програма керованого самодопоміжного тренінгу з аудіосупроводом.
18. VA/DoD. Clinical Practice Guideline for the Management of PTSD & ASD (2023). Офіційна CPG з алгоритмами рішень та рекомендаціями щодо діагностики/лікування.
19. NICE NG116. Post-traumatic stress disorder (PTSD). Лондон: NICE, опубл. 2018; перегляд 2025. Рекомендації для дітей, молоді й дорослих; охоплює коморбідність.
20. IASC Guidelines on Mental Health and Psychosocial Support in Emergency Settings. Женева: IASC, 2007. Базові міжвідомчі стандарти MHPSS у НС.
21. WHO. Psychological First Aid: Guide for Field Workers. Женева: WHO, 2011. Настанова з ППД (PFA) для перших ліній допомоги.

Допоміжна

1. Горностаєв П. П. Колективна травма та групова ідентичність. Психологічні перспективи, спецвип., 2012.
2. Туриніна О. Л. Психологія травмуючих ситуацій. К.: Персонал, 2017.
3. Гоцуляк Н.Є. Психологічна травма: аналіз та шляхи її подолання. (онлайн-публікація).
4. Найдьонов М. І. Психологія травмівних ситуацій. Презентація онлайн.
5. Мультидисциплінарний підхід у наданні послуг. stud.com.ua (онлайн-стаття).
6. Александров Д. О. Характер і види екстремальних ситуацій... westudents.com.ua (онлайн-матеріал).
7. Безпека життєдіяльності людини. Надзвичайні ситуації воєнного характеру. westudents.com.ua (онлайн-матеріал).

14. Інформаційні ресурси

1. Бібліотека БДПУ <https://library.bdpu.org.ua/>
2. Сайт БДПУ <https://bdpu.org.ua/>
3. Електронна підтримка навчання Moodle БДПУ
<https://edu.bdpu.org/login/index.php>.
4. Загально академічний портал наукової періодики
<http://www.nbu.gov.ua/portal/>
5. Cambridge University Press – колекція журналів <http://journals.cambridge.org/>
6. Інтернет-портал мережі УРАН доступу до електронних наукових публікацій
<http://biblio.uran.ua/>